

Muhterem Müminler

Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'de tavsiye edilen güzel ahlak esaslarından biri de affedicidir. Affetmek nefse ağır gelse de, Kur'an-ı Kerim'de takva sahiplerinin sıfatları ve cennete götüren ameller arasında zikredilmektedir: **"Onlar bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcarlar; öfkelerini yenerler, insanları affederler. Allah iyilik edenleri sever".**¹

Sevgili peygamberimiz (s.a.v) de öfkeye hakim olmayı, gerçek kahramanlık olarak tanımlar: **"Yiğit dediğin güreşte rakibini yenen kimse değildir. Asıl yiğit kızdığı zaman öfkesini yenebilendir".**²

Değerli Müminler

Beşeri münasebetlerin temeli karşılıklı sevgi ve saygıdır. Bu güzel hasletlerin olmadığı yerde tartışma, kin, kavga ve husumet her zaman mümkündür. Çok basit diyebileceğimiz sebeplerden dolayı intikam alma duygusuyla insanlar zaman zaman birbirini kırıp incitmekte, hatta düşmanlıklara kadar gidebilmektedir. Halbuki affetmenin vereceği mutluluklar, intikam almanın vereceği hazdan hem daha kalıcı hem de sonucu itibarıyla daha hayırlıdır.

Öfke ve intikamda ısrar etmek, kişiyi sürekli huzursuz edeceği gibi, beden ve ruh sağlığı açısından da ciddi olumsuzluklara sebep olmaktadır. Bir anlık öfkeyle, sevdiklerimizi kırdığımız, dostlarımızı kaybettiğimiz, sonra da pişman olduğumuz anlar çok olmuştur.

Kimi insanlar affetmekle mağlup olduğunu ve onurunun incindiğini düşünebilir. Halbuki affetmek zilleti kabul etmek değil, aksine

şerefli olmayı başarmaktır. Zira Allah Rasulü (s.a.v.) şöyle buyurur: **"Uğradığı haksızlığa sabreden Allah şerefini artırır".**³

Muhterem Müslümanlar,

Affetmenin de elbet bir sınırı ve ölçüsü vardır. Allah ve Rasulünün teşvik ettiği affedicilik de yalnızca kişisel haklarımıza yönelik kötülüklerle ilgilidir. Buna karşılık dinî ve millî değerlerimiz, birliğimiz ve dirliğimiz ile insanlığa karşı yapılan kötülükler karşısında son derece duyarlı olmak hayatî önem taşımaktadır.

Aziz müminler

Affedici olmak aynı zamanda Rasulullah (s.a.v)'in ahlakıdır. Yüce Rabbimiz bu hususta

Rasulullah (s.a.v)'a hitaben şöyle buyurur: **"Sen af yolunu tut. İyiliği emret, cahillerden yüz çevir!".**⁴ Peygamber Efendimiz (s.a.v) de bu yüce hitaba uyararak, kendisine karşı yapılan kötü muameleler karşısında intikam almak, beddua etmek yerine şöyle dua etmiştir: **"Allah'ım, halkımı bağışla, çünkü onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar".**⁵

Affedici olabilmek sevgi, merhamet, sabır ve hilim gibi güzel ahlakın bir göstergesidir. Bizler Rabbimizin rızasını, dünya ve âhîret mutluluğunu arzu eden müminler olarak, önce affedilmeyi gerektirecek yanlışlıklardan uzak duracağız. Şahsımıza karşı yapılan üzücü ve kırıcı davranışlar karşısında da, karşılığını Allah'tan bekleyerek, affetmeyi bileceğiz. Allah cümlemize affeden bir gönül versin; kendi affını nasip eylesin.

¹ Al-i Imran, 134.

² Buhari, Edep, 76.

³ Tirmizi, Zühd, 17.

⁴ Araf, 199.

⁵ Buhari, İstiaze, 5.